

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Čtenářský klub – čtení v krajině

Jakub Deml

Moji přátelé

Louka u sochy svaté Anny (před kaplí sv. Anny a kostelem sv. Tří králů)

Před čtením

Pokud to situace dovolí, sedneme si poblíž sochy sv. Anny či kaple. Chvíli si místo prohlédneme a zjišťujeme, co vše na této malé louce roste a kvete. Pokud je loučka posekaná, zkusíme odhadnout, co tu ještě nedávno kvetlo.

Své postřehy si zapíšeme:

.....

.....

.....

.....

.....

Která slova nás v souvislosti s touto loukou napadají?

.....

.....

.....

Svůj dojem z místa si ztvárníme drobnou kresbou či náčrtekem:

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Čtení

Nyní se pustíme do čtení. Všimáme si, koho autor oslovuje, co mu říká.

Jakub Deml

Moji přátelé

MATEŘÍDOUŠKO, nevidím tě, tolik jsi se ztratila ve svém okolí, ale jako bys jenom ty voněla ze šatů léta, přítelkyně pasáček – moje myšlenka není o nic méně ztracená a já nevěděl, že tě budu někdy zvát sestrou!

Těžký jest kalich tvůj, ZVONKU, příliš jsi jej nalil modří ocele, spravedlivče.

Vítám tě, sestro CHRPO, ti, kdož nerozumějí bolesti mé, myslí, že nemluvím jedině k tobě, tuto chvíli. Klasy nad tebe se vypínají, ale bez nás nebylo by utěšeného pohledu do stébel a pěkně se neseme na hlavách ženců a svědčí nám u polních křížů nad klekátkem.

Děkuji ti za pozdravení, sestro KOPRETINO, srdce tvé je zlaté a ostatní tělo tvé je tělo těch nejmenších andělíčků – nezapomeň na mne.

Není pravda, KOUKOLE, že jsem tě nenáviděl; tvá rána jest vykrvácena, vyšvechtalá, ústa tvoje zvučí jako ústa bezzubá – miluji tě, stařečku, příliš rychle jsi trpěl, miluji tě pro ticho tvého soucitu.

ČIČOREČKO, dívka venkovská z časů Boženy Němcové, Viktorko, panno, očarovaná očima z dálky, vražednice nevinná, zvláštnosti svého rodného kraje, záhado pro všechny, sama sobě tajemná; trpící? divoká, nevěsto blesku!

VSTAVAČI, tvé tělo je silné a lodyha tvá vrže jako škorně kyrysníka, jsi hrdinný, purpurový, ale když vytrhnou, dole jsi nezvykle bled, a hlas tvé vůně jest jako touha po říčním rákosí – miluji tě pro tvoji odvahu a obzvláštní přichylnost k dětem: ony tuší nesmírný smutek, uložený v hrdle kukačky, a my toužíme, aby se bylo milovalo nezištně, nevinně a věčně...

ČEKANKO, ničeho jsme nevěděli o světě na svých stoncích rozsochatých a holých, a naše oči byly příliš jemné proti osudu...

PROTĚŽI, jenom ten, komu se život už nevrátí, zastaví se v průseku lesním na drnových stupních, tak tak ještě znatelných, kudy sestupovaly ovce k napajedlu.

JITROCELI, nebývá ti smutno o polednách tam nahoře v tvém minaretě?

Po čtení

K jednotlivým rostlinám si připíšeme, čeho si u nich autor všímá (barva, vůně...). Máme-li chuť, vytvoříme si k textu i drobnou kresbičku na okraj stránky.

Vybereme si dvě až tři oslovení, která nás z nějakého důvodu nejvíce zaujala. Nyní do tabulky připíšeme název rostliny, z textu vypíšeme citaci části, která nás zaujala, a připíšeme vpravo i naše vysvětlení – čím nás právě tato část zaujala:

Rostlina	Citace z textu	Vysvětlení

Projdeme se opatrně alespoň po okraji louky a vybereme si dvě či více rostlin k oslovení. Promyslíme si, co bychom jim mohli sdělit, nač se zeptat. Následně k vybraným rostlinám – květinám napíšeme krátký textík (obdobně jako to před námi udělal Jakub Deml).

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Reflexe:

Při dnešním čtení a přemýšlení mi pomohlo.....

Příště bych rád/a.....

Zjistil/a jsem.....

